

maa jeg sige — Flertallet en væsentlig Støtte til at fremkomme med det Forslag, som vi her ere i Færd med at fremsætte.

Nu var det saaledes for Flertallets Vedkommende, at det ikke var nok for os. Vi kunde ikke blive staaende ved den Tanke at foreslaa at afskaffe de gamle Skatter til Staten, vi ønskede at gaa videre og at afskaffe al Beskatning paa det ny Hartkorn til Kommunerne. Vi stillede os altsaa den Opgave at komme saa vidt, at vi ogsaa kunde sige: Dette ville vi foreslaa afløst. Det er en Sag, som ikke nu foreligger, og som først kommer for under Behandlingen af de kommunale Skattelove; og jeg skal derfor blot nævne det i denne Forbindelse, at det hører med til Flertallets System.

Flertallet kom altsaa til det Resultat, at samtlige direkte Skatter til Staten af faste Ejendomme i By og paa Land overalt kunde ophæves, naar Midlerne dertil kunde tilvejebringes paa den Maade, som jeg nu skal tillade mig at nævne. Flertallet foreslaar, at der skal lignedes paa Ejendomsskyld, altsaa efter en ny foretaget Vurdering af Ejendommene, 1,2 promille af Ejendommens Værdi, og i Forbindelse dermed, at der skal indføres en moderat Formue- og Indkomstskat. 1,2 promille af Værdien af Landbruget vil gennemsnitlig, hvis man regner 1 Td. Hartkorn til at være 6,500 Kr. værd, svare til 7,50 Kr. pr. Td. Hartkorn, altsaa den direkte Besparelse, der her igennem gennemsnitlig vil komme, vil være omtrent 10 Kr. pr. Td. Hartkorn. Med Hensyn til Ejendomsskylden i Kjøbenhavn og Købstæderne vil Forholdet omtrent være det samme. Det maa, forekommer det mig, erkendes, at det, der saaledes er Tale om, er en virkelig Skattereform. Af en saadan maa der dog først og fremmest kræves, at man virkelig ophæver de Skatter, som ikke længere kunne anses for at være tidssvarende, som ikke længere kunne siges at hvile paa en fuldt ud retfærdig og ensartet Basis. — I Forbindelse hermed maa jeg gøre opmærksom paa, at det netop nu var Tidspunktet, man skulde gøre dette Skridt, og at det ikke kunde opsættes. Man kan ikke tænke sig at vedtage en saadan Ordning som den, der har været foreslaaet i de senere Aar, og saa vente, at man en Tid efter skulde kunne komme til denne virkelige Skattereform. Thi naar Statskassen først skulde disponere i den Grad, som der vil være Spørgsmaal om, hvis man vedtager Folketingets Forslag om

en Formue- og Indkomstskat til et Beløb af over 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. og Statskassen desforuden skulde give Afkald paa op mod et Par Mill. Kr. aarlig til en saadan Sags Fremme, naar, vil jeg spørge, vil Statskassen saa kunne antages at faa Raad til at bringe de Ofre, som ere uundgaelig forbundne med en virkelig Skattereform? Derfor maatte det gøres nu, og hvis Skattereformen ikke nu føres igennem, og man bliver staaende ved det samme Omsvøbsdepartement, hvori Forhandlingerne nu have bevæget sig i saa lang Tid, vil Udsigten til en virkelig Skattereform være fjern. Ophævelsen af Gammelskatten paa Ejendomme vil efter Flertallets Forslag koste Statskassen 5,600,000 Kr., og hvis der skulde være Spørgsmaal om paa et senere Tidspunkt at indføre en saadan Reform, maatte alle vist være enige om, at det vil være længe, inden Staten vil kunne afse 5,600,000 Kr. aarlig til et saadant Øjemed ved Siden af det, som der nu vil blive Spørgsmaal om, hvis man vedtager det fra Folketinget oversendte Forslag.

Jeg finder ingen Anledning til at fordybe mig i Enkelthederne af Lovforslaget om Ophævelse af Gammelskatten. Alle de ærede Medlemmer have jo set det, desuden er det ogsaa bekendt fra 1ste Behandling af Sagen. Jeg har allerede nævnt, at der er visse Forandringer; men de have ikke saa stor Betydning, at jeg behøver at gaa ind paa dem alle. Jeg skal kun bemærke, at det foreslaas at fritage for Ejendomsskyld en stor Del Bygninger, som nærmest have et offentligt Øjemed: Skoler, Gymnastikhuse, Museer, Biblioteker o. desl., samt, at Ejendomme, hvis Værdi ikke overstiger 3,000 Kr. i By og paa Land, skulle være fritagne for Ejendomsskyld, naar de beboes af Ejerne selv. — I Forbindelse dermed skal jeg bemærke, at for det Tilfælde, at det skulde hælde, at man nogetsteds ikke var tilstrækkelig hurtig i Udførelsen og derfor ikke fik gennemført den ny Ejendomsvurdering i rette Tid — Lovforslaget tænkes nemlig at træde i Kraft den 1ste Juli 1902, altsaa efter 15 Maaneders Forløb — saa er der en Paragraf i Lovforslaget, som siger, at man i saadanne Skattekrede midlertidig kan vedblive at opkræve Skatten efter de hidtil gældende Regler, dog kun med det halve Beløb. — Da Meningen med den ny Ordning er, at man saa vidt muligt følger med i Værdien, saaledes at Skatten virkelig kommer til at hvile paa Værdierne, og da disse forandre sig adskilligt, navnlig hvor der opføres ny